

PREPORUKA EUROPSKOG ODBORA ZA SISTEMSKE RIZIKE**od 15. prosinca 2015.****o procjeni prekograničnih učinaka mjera makrobonitetne politike i o dobrovoljnoj uzajamnosti za mjere makrobonitetne politike****(ESRB/2015/2)****(2016/C 97/02)**

OPĆI ODBOR EUROPSKOG ODBORA ZA SISTEMSKE RIZIKE,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 3. i članke 16. do 18.,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 ⁽²⁾, a osobito njezin članak 458.,

uzimajući u obzir Direktivu 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ ⁽³⁾, a posebno Odjeljak II poglavlja 4. i glavu VII te direktive,

Uzimajući u obzir Odluku ESRB/2011/1 Europskog odbora za sistemske rizike od 20. siječnja 2011. o donošenju Poslovnika Europskog odbora za sistemske rizike ⁽⁴⁾, a osobito njezin članak 15. stavak 3. točku (e) i članke 18. do 20.,

budući da:

- (1) Financijski sustavu u uniji je visoko integriran. To znači da inozemni subjekti često pružaju prekogranične financijske usluge. Na jedinstvenom tržištu, pružatelji financijskih usluga u određenoj državi članici mogu izabrati između pružanja financijskih usluga putem društava kćeri ili podružnica koje se nalaze u drugoj državi članici ili izravnog pružanja prekograničnih financijskih usluga. Ova situacija može dovesti do toga da nacionalna makrobonitetna politika ima značajne prekogranične učinke.
- (2) Mjere makrobonitetne politike koje se primjenjuju na nacionalne pružatelje financijskih usluga u određenoj državi članici inače ne utječu na inozemne pružatelje financijskih usluga, niti izravno niti putem njihovih podružnica u drugim državama članicama. Prema tome, pružatelji financijskih usluga koji bi inače bili obuhvaćeni takvim zahtjevima, tj. zato što imaju lokalno društvo kćer, skloni su usmjeravanju svojih ulaganja putem alternativnih kanala kako bi zaobišli mjere države domaćina. Curenja i regulatorna arbitraža koja proizlaze iz takvog postupanja mogli bi dovesti u pitanje učinkovitost nacionalnih mjera makrobonitetne politike.
- (3) Nadalje, tržišno natjecanje moglo bi biti narušeno ako podružnice inozemnih pružatelja financijskih usluga i inozemni pružatelji financijskih usluga koji pružaju prekogranične financijske usluge izravno koriste svoju konkurentnu prednost, kao što su niži kapitalni zahtjevi za izloženosti stvorene u državi članici koja primjenjuje mjere, u odnosu na domaće pružatelje financijskih usluga i društava kćeri inozemnih pružatelja financijskih usluga u toj državi članici, kako bi povećali svoj tržišni udio.
- (4) Mjere makrobonitetne politike preuzete u jednoj državi imat će vanjski utjecaj na financijsku stabilnost u drugim državama putem prekograničnih veza. Općenito, ti će učinci biti pozitivni, budući da makrobonitetna politika smanjuje sistemske rizik te vjerojatnost i utjecaj sistemskih kriza, na taj način također poboljšavajući financijsku stabilnost u državama članicama. Međutim, takvi učinci mogu također biti negativni. Primjerice, neovisno o tome što su izloženi istim rizicima kao i domaći pružatelji financijskih usluga i društva kćeri inozemnih pružatelja financijskih usluga, od podružnica inozemnih pružatelja financijskih usluga i inozemnih pružatelja financijskih

⁽¹⁾ SL L 331, 15.12.2010., str. 1.

⁽²⁾ SL L 176, 27.6.2013., str. 1.

⁽³⁾ SL L 176, 27.6.2013., str. 338.

⁽⁴⁾ SL C 58, 24.2.2011., str. 4.

usluga koji izravno pružaju prekogranične financijske usluge, obično se neće zahtijevati da stvore otpornost na te rizike, primjerice na način da se na njih primjenjuju nacionalne kapitalne mjere u njihovoj matičnoj državi članici. Osim toga, u slučaju da ti pružatelji financijskih usluga uživaju konkurentnu prednost u odnosu na domaće pružatelje financijskih usluga i društva kćeri inozemnih pružatelja financijskih usluga, to ih može potaknuti da povećaju svoju izloženost prema odgovarajućim makrobonitetnim rizicima u državi članici koja primjenjuje mjere, izlažući na taj matičnu državu članicu većem riziku. Kada bi se ostvarili ti makrobonitetni rizici koji se odnose na pružanje financijskih usluga, zaštitni slojevi kapitala tih pružatelja financijskih usluga mogli bi se pokazati nedovoljnim, a što bi imalo negativne posljedice za njihove matične financijske sustave.

- (5) U tom kontekstu, a radi osiguranja učinkovitosti i dosljednosti makrobonitetne politike, tvorcima makrobonitetne politike moraju obratiti dužnu pažnju na takve prekogranične učinke, a kada je to opravdano, upotrijebiti prikladne instrumente politike radi rješavanja tih prekograničnih učinaka. Radi postizanja ovog cilja, Europski odbor za sistemske rizike (ESRB) preporučuje pristup koji se temelji na dva glavna stupa, i to na: (a) sustavnoj procjeni prekograničnih učinaka makrobonitetne politike; i (b) koordiniranom političkom odgovoru u obliku dobrovoljne uzajamnosti za mjere makrobonitetne politike kada je to potrebno. Također je potrebno da ovi se ovi stupovi primjenjuju čim dosljednije diljem Unije.
- (6) Dosad sustavna procjena prekograničnih učinaka makrobonitetne politike nije dobila pozornost koju zaslužuje. To je djelomično zbog toga što je znanje koje se odnosi na (moguće) kanale prelijevanja i dalje ograničeno a raspoloživi podaci još nisu u cijelosti provjereni s ciljem analiziranja prekograničnih učinaka. Shodno tome, ESRB smatra da je bitno da se svi raspoloživi podaci sustavno koriste radi boljeg razumijevanja i procjene prekograničnih učinaka.
- (7) Bitno je utvrditi postupak koji je namijenjen sustavnoj procjeni prekograničnih učinaka makrobonitetne politike i koji ima za cilj osigurati da tvorcima makrobonitetne politike naprave *ex ante* procjenu svih mogućih prekograničnih učinaka njihovih predloženih mjera. Pored toga, a uzimajući u obzir zahtjeve Uredbe (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾, Direktivu 2013/36/EU i Preporuku ESRB/2013/1 Europskog odbora za sistemske rizike ⁽²⁾, tvorcima makrobonitetne politike trebali bi napraviti *ex post* procjene sadašnjih prekograničnih učinaka svojih politika. Analitički rad koji provode države članice upotpunit će analitički rad koji provodi ESRB.
- (8) Koordinirani politički odgovor koji zastupa ESRB preuzima oblik mehanizma o dobrovoljnoj uzajamnosti za mjere makrobonitetne politike. Dobrovoljna priroda mehanizma, koja proizlazi iz prirode preporuka ESRB-a ⁽³⁾, razlikuje tu dobrovoljnu uzajamnost od obveznog priznavanja određenih mjera makrobonitetne politike prema pravu Unije. Ova preporuka, osim preporuke A koja se odnosi na procjenu prekograničnih učinaka i preporuke B koja se odnosi na dostavljanje obavijesti o mjerama makrobonitetne politike, nije namijenjena primjeni na mjere makrobonitetne politike za koje pravo Unije već propisuje obvezno priznavanje. Obvezno priznavanje trenutno je propisano u odnosu na mjere preuzete u skladu s člankom 124. stavkom 5. i člankom 164. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 i na protuciklički zaštitni sloj kapitala (CCB) ako je postavljen ispod granice za obvezno priznavanje. Ista se iznimka primjenjuje na stope CCB-a koje su iznad granice za obvezno priznavanje, budući da Preporuka ESRB/2014/1 Europskog odbora za sistemske rizike ⁽⁴⁾ već zastupa punu uzajamnost stopa CCB-a između država članica.
- (9) Radi osiguravanja učinkovitosti nacionalnih mjera makrobonitetne politike, bitno je dopuniti obvezno priznavanje koje se zahtijeva na temelju prava Unije, dobrovoljnom uzajamnošću, obuhvaćajući na taj način podružnice inozemnih pružatelja financijskih usluga i inozemne pružatelje financijskih usluga nacionalnim mjerama makrobonitetne politike. Krajnji cilj jest da se isti skup makrobonitetnih zahtjeva primjeni na istu vrstu izloženosti riziku u određenoj državi članici, neovisno o pravnom statusu pružatelja financijskih usluga i neovisno o mjestu u kojem se nalazi. Stoga bi se mjere makrobonitetne politike koje se temelje na izloženostima, a posebno one koje su namijenjene određenoj izloženosti riziku, trebale uzajamno primjenjivati.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.)

⁽²⁾ Preporuka Europskog odbora za sistemske rizike od 4. travnja 2013. o privremenim ciljevima i instrumentima makrobonitetne politike. (ESRB/2013/1) (SL C 170, 15.6.2013., str. 1.)

⁽³⁾ Iako preporuke ESRB-a nisu pravno obvezujuće, sadrže mehanizam „postupiti ili obrazložiti”.

⁽⁴⁾ Preporuka Europskog odbora za sistemske rizike od 18. lipnja 2014. o smjernicama za utvrđivanje protucikličkog zaštitnog sloja (ESRB/2014/1) (SL C 293, 2.9.2014., str. 1.)

- (10) Ova preporuka daje smjernice odgovarajućim tijelima u odnosu na donošenje uzajamnih mjera kao odgovor na mjere makrobonitetne politike drugih odgovarajućih tijela. Navedene mjere makrobonitetne politike koje se primjenjuju u jednoj državi članici trebale bi se uzajamno primjenjivati u svim drugim državama članicama. Mjere makrobonitetne politike bit će navedene u ovoj Preporuci ako odgovarajuće tijelo nadležno za primjenu mjera zahtjeva uzajamnu primjenu i ako ESRB smatra da je zahtjev za uzajamnu primjenu opravdan. Kako bi se osigurala učinkovitost mehanizma za dobrovoljnu uzajamnost, bitno je da je ESRB pravovremeno i na dovoljno iscrpan način obaviješten o tim mjerama, upotrebom standardiziranog obrasca.
- (11) Kako bi se osigurala učinkovitost mehanizma za dobrovoljnu uzajamnost, od odgovarajućih tijela se očekuje donošenje uzajamnih mjera u razumnom vremenskom okviru. Duži vremenski okviri preporučuju se za mjere koje nisu na raspolaganju u svim državama.
- (12) Ova Preporuka namjerava obuhvatiti sve mjere makrobonitetne politike, neovisno o tome na koji se dio financijskog sustava te mjere odnose. Na temelju ovlaštenja ESRB-a prema Uredbi (EU) br. 1092/2010, područje primjene ove Preporuke nadilazi primjenu makrobonitetnih instrumenata navedenih u Direktivi 2013/36/EU i Uredbi (EU) br. 575/2013. Stoga, ova Preporuka namjerava također obuhvatiti mjere koje nisu usklađene prema pravu Unije. Područje primjene ove Preporuke spada pod nadležnost odgovarajućeg tijela, a samo područje primjene primjenjuje se na mjere makrobonitetne politike koje su odgovarajuća tijela ovlaštena donijeti ili primijeniti.
- (13) Nacionalna nadležna tijela, imenovana tijela, kao i makrobonitetna tijela Europske središnje banke (ESB) (za države članice koje sudjeluju u jedinstvenom nadzornom mehanizmu (SSM)) smatraju se odgovarajućim tijelima, posebno ako su ovlaštena donositi ili primjenjivati mjere makrobonitetne politike. Osim toga, Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 ⁽¹⁾ i Uredba (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke ⁽²⁾ dodjeljuju posebne nadzorne zadaće ESB-u. ESB može primjenjivati više zahtjeve za zaštitne slojeve kapitala ili strože mjere od onih koje primjenjuju nacionalna imenovana tijela. Isključivo u tu svrhu, ESB se prema potrebi smatra nacionalnim nadležnim tijelom ili nacionalnim imenovanim tijelom te ima sve ovlasti i obveze koje imenovana tijela imaju na temelju mjerodavnog prava Unije.
- (14) Nove mjere makrobonitetne politike koje poduzimaju države članice koje sudjeluju u SSM-u moraju proći odgovarajuće postupke koordinacije. Mehanizam za uzajamnost, kako je utvrđen ovom Preporukom, ne dovodi u pitanje ove interne postupke koordinacije SSM-a te ESRB-ov postupak procjene uzajamnosti počinje tek kada su zaključeni interni postupci koordinacije SSM-a.
- (15) Tijela mogu izuzeti pružatelje financijskih usluga s izloženostima koje nisu značajne prema utvrđenom makrobonitetnom riziku u državi koja primjenjuje mjere (načelo *de minimis*). Ovo je nacionalno diskrecijsko pravo koje tijela također mogu odlučiti da neće primijeniti ako se uzajamnost smatra pitanjem načela.
- (16) Radi osiguravanja transparentnosti i odgovornosti mjera makrobonitetne politike, kao i njihove učinkovite provedbe, odgovarajuća tijela bi trebala utvrditi komunikacijsku strategiju u vezi sa zahtjevima za uzajamno postupanje i svim mjerama za uspostavljanje uzajamnosti, kao dio njihove opće komunikacijske strategije u vezi s mjerama makrobonitetne politike. U odnosu na zahtjeve za uzajamno postupanje, posebno je važno da se svim dotičnim tijelima pravovremeno dostave informacije koje su odgovarajuće i bitne za njihove postupke odlučivanja. Osim toga, jednako je važno da su dionici (uključujući, ali ne ograničavajući se na izravne adresate svih mjera makrobonitetne politike) u potpunosti pravovremeno obaviješteni o svim mjerama makrobonitetne politike koje su za njih bitne.
- (17) Postupak koji se preporučuje ovom Preporukom i Odlukom ESRB/2015/4 ⁽³⁾ oblikovan je na način da bude što učinkovitiji i djelotvorniji kako bi se postigla dobrovoljna uzajamnost. U kontekstu nadolazeće revizije okvira makrobonitetne politike Unije i u skladu s mogućim izmjenama postojećih alata, Europska komisija bi trebala međutim razmotriti je li moguće (i na koji način) ukorijeniti mehanizam za dobrovoljnu uzajamnost kao što je utvrđen u ovoj Preporuci, u pravo Unije, kako bi se potaknula učinkovitost nacionalnih makrobonitetnih politika. U idealnim okolnostima, prijedlog Europske komisije trebao bi biti utemeljen na sporazumu o dobrovoljnoj uzajamnosti, kao što je opisano u ovoj Preporuci i u poglavlju 11. Priručnika ESRB-a o operacionalizaciji makrobonitetne politike u bankarskom sektoru (dalje u tekstu: „Priručnik ESRB-a”) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL L 287, 29.10.2013., str. 63.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 468/2014 Europske središnje banke od 16. travnja 2014. o uspostavljanju okvira za suradnju unutar jedinstvenog nadzornog mehanizma između Europske središnje banke i nacionalnih nadležnih tijela te s nacionalnim imenovanim tijelima (Okvirna uredba o SSM-u) (ESB/2014/17) (SL L 141, 14.5.2014., str. 1.).

⁽³⁾ Engleska verzija dostupna je na mrežnoj stranici ESRB-a na www.esrb.europa.eu.

⁽⁴⁾ Objavljeno na internetskoj stranici ESRB-a, www.esrb.europa.eu.

- (18) Preporuke ESRB-a objavljuju se nakon što Opći odbor obavijesti Vijeće o svojoj namjeri da tako postupi te omogućiti Vijeću da reagira,

DONIO JE OVU PREPORUKU:

ODJELJAK 1.

PREPORUKE

Preporuka A – Procjena prekograničnih učinaka vlastitih mjera makrobonitetne politike odgovarajućih tijela

1. Preporučuje se odgovarajućim tijelima nadležnim za primjenu mjera da procijene prekogranične učinke primjene svojih vlastitih mjera makrobonitetne politike prije njihovog donošenja. U najmanju ruku, potrebno je procijeniti kanale prelijevanja koji djeluju putem ispravaka vrijednosti za rizik i regulatorne arbitraže, upotrebom metodologije utvrđene u poglavlju 11. Priručnika ESRB-a.
2. Odgovarajućim tijelima za primjenu mjera preporučuje se da procijene sljedeće:
 - (a) moguće prekogranične učinke (curenja i regulatornu arbitražu) primjene mjera makrobonitetne politike u njihovoj državi; i
 - (b) moguće prekogranične učinke svake predložene mjere makrobonitetne politike na druge države članice i na Jedinstveno tržište.
3. Odgovarajućim tijelima za primjenu mjera preporučuje se da najmanje jednom godišnje prate ostvarenje i razvoj prekograničnih učinaka mjera makrobonitetne politike koje su uvela.

Preporuka B – Dostavljanje obavijesti i zahtjev za uzajamno postupanje u odnosu na vlastite mjere makrobonitetne politike odgovarajućih tijela.

1. Odgovarajućim tijelima nadležnim za primjenu mjera preporučuje se da obavijeste ESRB o mjerama makrobonitetne politike čim budu donesene, a najkasnije u roku od dva tjedna nakon donošenja. Obavijesti bi trebale također uključivati procjenu prekograničnih učinaka i nužnosti za uspostavljanje uzajamnosti od strane drugih odgovarajućih tijela. Od odgovarajućih tijela nadležnih za primjenu mjera zahtijeva se da dostave informacije na engleskom jeziku upotrebljavajući obrasce objavljene na mrežnoj stranici ESRB-a.
2. Ako se uspostavljanje uzajamnosti od strane drugih država članica smatra potrebnim za osiguravanje učinkovitog funkcioniranja odgovarajućih mjera, odgovarajućim tijelima nadležnim za primjenu mjera preporučuje se da ESRB-u dostave zahtjev za uzajamno postupanje, zajedno s obavješću o mjeri.
3. Ako su mjere makrobonitetne politike primijenjene prije donošenja ove Preporuke ili ako se uspostavljanje uzajamnosti nije smatralo potrebnim kada su mjere prvi put uvedene, ali je odgovarajuće tijelo nadležno za primjenu mjera naknadno odlučilo da je takvo uspostavljanje uzajamnosti postalo potrebno, odgovarajućim tijelima nadležnim za primjenu mjera preporučuje se da ESRB-u dostave zahtjev za uzajamno postupanje

Preporuka C - Uzajamna primjena mjera makrobonitetne politike drugih odgovarajućih tijela

1. Odgovarajućim tijelima se preporučuje da uzajamno primjenjuju mjere makrobonitetne politike koje su donijela druga odgovarajuća tijela i čiju je uzajamnu primjenu preporučio ESRB.
2. Odgovarajućim tijelima se preporučuje da uzajamno primijene mjere makrobonitetne politike navedene u ovoj Preporuci provedbom iste mjere makrobonitetne politike kao one koju je provelo tijelo nadležno za primjenu mjera. Ako ista mjera makrobonitetne politike nije raspoloživa u nacionalnom zakonodavstvu, odgovarajućim tijelima se preporučuje uzajamna primjena, nakon savjetovanja s ESRB-om, na način da donesu mjeru makrobonitetne politike koja je raspoloživa u njihovom području nadležnosti, a koja ima učinak koji je istovjetan primijenjenoj mjeri makrobonitetne politike.
3. Osim ako nije preporučen poseban rok u odnosu na uzajamnu primjenu mjere makrobonitetne politike, odgovarajućim tijelima se preporučuje da donesu uzajamne mjere makrobonitetne politike najkasnije u roku od tri mjeseca, nakon objave zadnjih izmjena ove Preporuke u Službenom listu Europske unije. Donesene uzajamne mjere trebale bi imati najbliži mogući datum primjene.

Preporuka D - Obavijest o uzajamnoj primjeni mjera makrobonitetne politike drugih odgovarajućih tijela

Odgovarajućim tijelima se preporučuje da obavijeste ESRB o svojoj uzajamnoj primjeni mjera makrobonitetne politike drugih odgovarajućih tijela. Obavijesti se trebaju poslati najkasnije u roku od mjesec dana od donošenja uzajamne mjere. Od tijela koja dostavljaju obavijest zahtijeva se da dostave informacije na engleskom jeziku upotrebljavajući obrasce objavljene na mrežnoj stranici ESRB-a.

ODJELJAK 2.

PROVEDBA

1. Tumačenje

Za potrebe ove Preporuke primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „primjena mjera” znači primjena mjere makrobonitetne politike na nacionalnoj razini;
- (b) „donošenje” znači odluka koju je donijelo odgovarajuće tijelo u pogledu uvođenja, uzajamne primjene ili izmjene mjere makrobonitetne politike;
- (c) „financijska usluga” znači svaka usluga bankarske, kreditne, ili osiguravajuće prirode ili usluga koja se odnosi na osobnu mirovinu, ulaganja ili plaćanja;
- (d) „mjera makrobonitetne politike” znači svaka mjera koja je namijenjena sprečavanju i ublažavanju sistemskog rizika kao što je utvrđeno u članku 2. točki (c) Uredbe (EU) br. 1092/2010 a koju je donijelo i primijenilo odgovarajuće tijelo, koje postupaju u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom;
- (e) „obavijest” znači pisana obavijest na engleskom jeziku koju su ESRB-u uputila odgovarajuća tijela, uključujući ESB u skladu s člankom 9. Uredbe (EU) 1024/2013, u pogledu mjere makrobonitetne politike u skladu s člankom 133. Direktive 2013/36/EU i člankom 458. Uredbe (EU) br. 575/2013, ali ne ograničavajući se na te članke, a koja može biti zahtjev za uzajamnu primjenu upućen od strane države članice u skladu s člankom 134. stavkom 4. Direktive 2013/36/EU i člankom 458. stavkom 8. Uredbe (EU) br. 575/2013, ali ne ograničavajući se na te članke;
- (f) „uzajamnost” znači mehanizam putem kojeg odgovarajuće tijelo u jednoj državi primjenjuje istu ili istovjetnu mjeru makrobonitetne politike kao kako je utvrđeno od strane odgovarajućeg tijela druge države, na sve financijske institucije na svom području nadležnosti, kada su izložene istom riziku u potonjoj državi;
- (g) „odgovarajuće tijelo nadležno za primjenu mjera” znači odgovarajuće tijelo koje je nadležno za primjenu mjere makrobonitetne politike na nacionalnoj razini;
- (h) „odgovarajuće tijelo” znači tijelo kojemu je povjereno donošenje i/ili primjena mjera makrobonitetne politike, uključujući ali ne ograničavajući se na:
 - i. imenovano tijelo u skladu s poglavljem 4. Direktive 2013/36/EU i člankom 458. Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 40. Uredbe (EU) br. 575/2013, ESB u skladu s člankom 9. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1024/2013; ili
 - ii. makrobonitetno tijelo s ciljevima, mehanizmima, ovlastima, zahtjevima u vezi s odgovornošću i drugim svojstvima utvrđenim u Preporuci ESRB/2011/3 Europskog odbora za sistemske rizike ⁽¹⁾.

2. Izuzeca

- 1. Odgovarajuća tijela mogu izuzeti pružatelje financijskih usluga u njihovom području nadležnosti od primjene određene uzajamne mjere makrobonitetne politike, ako ti pružatelji financijskih usluga imaju izloženost koja nije značajna prema utvrđenom makrobonitetnom riziku u određenoj državi gdje odgovarajuće tijelo nadležno za primjenu mjera primjenjuje predmetnu mjeru makrobonitetne politike (načelo *de minimis*). Slično praksi usvojenoj za CBB u članku 130. Direktive 2013/36/EU, tijela mogu odlučiti da izuzmu pružatelje financijskih usluga s izloženostima ispod utvrđenog praga, od uzajamne primjene te mjere makrobonitetne politike. Od odgovarajućih tijela se zahtijeva da obavijeste ESRB o takvim izuzecima, upotrebljavajući obrazac za dostavljanje obavijesti o uzajamnim mjerama objavljenim na mrežnoj stranici ESRB-a. Kada se primjenjuje načelo *de minimis*, tijela moraju pažljivo pratiti jesu li se ostvarila curenja i regulatorna arbitraža i ako je potrebno, zatvoriti pravnu prazninu.
- 2. Ako su odgovarajuća tijela već uzajamno primijenila i objavila mjeru prije nego što je ovom Preporukom preporučena uzajamna primjena te mjere, uzajamna mjera se ne treba izmijeniti čak i ako se razlikuje od one koju je provelo tijelo nadležno za primjenu mjera.

⁽¹⁾ Preporuka Europskog odbora za sistemske rizike od 22. prosinca 2011. o makrobonitetnim ovlastima nacionalnih tijela (ESRB/2011/3) (SL C 41, 14.2.2012., str. 1.).

3. Vremenski okvir i izvješćivanje

1. Odgovarajuća tijela obvezna su izvještavati ESRB i Vijeće o radnjama koje poduzimaju u odnosu na ovu Preporuku, ili primjereno opravdati svako nepostupanje. Izvješća se šalju svake dvije godine, time da je rok za dostavu prvog izvješća do 30. lipnja 2017. Izvješća moraju sadržavati najmanje:
 - (a) podatke o sadržaju i vremenu poduzetih radnji;
 - (b) ocjenu funkcioniranja poduzetih radnji u odnosu na ciljeve ove Preporuke;
 - (c) iscrpna opravdanja o svim izuzećima dodijeljenim na temelju načela *de minimis* i sva nepostupanja ili odstupanja od ove Preporuke, uključujući sva zakašnjenja.
2. U slučaju podijeljene odgovornosti, odgovarajuća tijela koordinirano djeluju kako bi na vrijeme dostavila potrebne informacije.
3. Odgovarajuća tijela se potiče da obavještavaju ESRB što je prije moguće o svim predloženim mjerama makrobonitetne politike.
4. Uzajamna mjera makrobonitetne politike smatra se istovjetnom, ako sadrži, u mjeri u kojoj je to moguće:
 - (a) isti gospodarski učinak;
 - (b) isto područje primjene;
 - (c) iste posljedice (sankcije) za nepoštovanje pravila.

4. Izmjene preporuke

Opći odbor će odlučiti kada je potrebno izmijeniti preporuku. Te izmjene posebno uključuju sve dodatne ili izmijenjene mjere makrobonitetne politike koje se trebaju uzajamno primijeniti kao što je utvrđeno u Preporuci C i povezanim Prilozima koji sadrže informacije koje se posebno odnose na mjere. Opći odbor može također produljiti rokove utvrđene u prethodnim stavcima kada su zakonodavne inicijative potrebne radi postupanja u skladu s jednom ili više preporuka. Posebno, Opći odbor može odlučiti da će izmijeniti ovu Preporuku nakon što je Europska Komisija preispitala okvir za obvezno priznavanje prema pravu Unije ili na temelju iskustva stečenog djelovanjem mehanizma za dobrovoljnu uzajamnost utvrđenog ovom Preporukom.

5. Nadzor i ocjena

1. Tajništvo ESRB-a:
 - (a) pruža pomoć odgovarajućim tijelima, uključujući olakšavanje usklađenog izvještavanja, davanje odgovarajućih obrazaca i pojedinosti o načinima i vremenskom okviru daljnjeg praćenja, kada je to potrebno;
 - (b) provjerava da odgovarajuća tijela postupaju u skladu s pravilima, pružajući im također pomoć na njihov zahtjev te dostavlja izvješća Općem odboru.
2. Opći odbor ocjenjuje radnje i opravdanja o kojima odgovarajuća tijela podnose izvješća, a kada je to potrebno, odlučuje je li bilo propusta u postupanju na temelju ove Preporuke i jesu li odgovarajuća tijela propustila primjereno opravdati svoje nepostupanje.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni 15. prosinca 2015.

Predsjednik ESRB-a

Mario DRAGHI